

FOTO: ARCHIV

AKCE

Velikonoční program

Hlavní církevní program obvykle začíná na Květnou neděli, kdy papež udílí požehnání a koná se průvod s palmovými a olivovými ratolestmi. Zelený čtvrtek bývá ve znamení tradiční mše se svěcením olejí a součástí večerní mše

v bazilice svatého Petra je umytí nohou dvanácti mužů, které odkazuje na biblickou scénu, v níž Kristus umývá nohy apoštolům. Hlavní událostí Velkého pátku představuje křížová cesta, na jejímž konci udělí papež všem přítomným požehnání. Celý velikonoční program vyvrcholí nedělním projevem papeže Urbi et Orbi přednášeným na náměstí svatého Petra.

Audience u papeže

Pokud Vatikán navštívíte mimo Velikonoce, papež obvykle uděluje z okna svého apartmá požehnání v neděli a audiencím jsou potom vyhrazeny středy. O audienci může požádat každý v papežské kanceláři.

→ jí chrám svatého Petra) se stala středobodem vatikánského státu.

Avšak historie církevního státu byla velmi pohnutá a proměnlivá. Období, kdy měl Vatikán obrovskou moc a vysílal svá vojska do válek, se střídala s etapami potírání církevní moci a někdy i s bezvládním, které v důsledku vyplenění Říma trvalo téměř po celé čtrnácté století.

Zřejmě nejkrušnější chvíle ale Vatikán zažil na konci devatenáctého století, kdy do Itálie vtrhla Napoleonova vojska a přes značný odpor Švýcarské gardy, jak se nazývají papežovi vojáci, byl papež násilně vystěhován ze svého paláce. Následně byla vyhlášena republika a moc církve tak byla významně oslabena.

Bývalou slávu získal Vatikán zpátky až za působení Mussoliniho. Mezi Itálií a Vatikánem byly podepsány Lateránské

smlouvy, ve kterých představitelé světské i církevní moci navzájem uznali existenci Itálie a Vatikánu. Nicméně za tyto neprůhledné a těsné styky s nacisty byl Vatikán často později kritizován a mají příchut skandálu, na nějž církev jen nerada vzpomíná.

Chrámy a náměstí svatého Petra

Za své téměř dvoutisícileté panování však dokázali papežové nejen nashromáždit neuvěřitelně obrovské množství uměleckých předmětů, památek, vzácných rukopisů a dalších cenností nevyčísitelné hodnoty, ale současně si zvali na svůj dvůr ty nejvyhlášenější umělce své doby. Vznikla tak fascinující kolekce nádherných budov, náměstí, zahrad, paláců a kostelů.

Zcela výjimečné postavení mezi všemi vatikánskými klenoty zaujímá chrám svatého

Petra. Jestliže je nějaká stavba schopna dostatečným způsobem reprezentovat bohatství a náheru církve, je to zcela určitě tato monumentální bazilika. Původní malý kostelík, který stál na místě hrobu svatého Petra, byl už polorozpadlý, když papež Mikuláš V. začal shromažďovat prostředky na jeho obnovu, ale opravdu něco dít se začalo až na začátku šestnáctého století za působnosti papeže Julia II. Z jeho pověření položil architekt Bramante základní kámen nové stavby. Stržení původního svatostánku bylo ale značně kontroverzním počinem, protože tak byly zničeny původní vzácné mozaiky a fresky.

Stavba velkolepého chrámu se táhla sto dvacet let, vystřídalo se na ní pět architektů a stavělo se během pontifikátu osmnácti papežů. Výsledkem je velkolepé dílo, jehož interiér pojme na šedesát tisíc lidí. I když práce všech architektů svatopetrského chrámu byla zajisté velmi důležitá, o symbolickou tečku se postaral legendární Michelangelo. Ve svých dvaasedmdesáti letech dostal zakázku na vytvoření střechy chrámu a svého úkolu se zhostil opravdu ve velkém. Navrhl obrovskou kupuli, která byla z hlediska tehdejší techniky opravdovým konstrukčním zázrakem. Přímou na kupuli se nachází vyhlídka, která je vzhledem

